

Kyrka & Folk

NR 41, II OKT 2012, 89 ÅRG.

En öppen dörr i Indien

sid 4

Foto: Rakel Smetana

MER UR INNEHÅLLET:

Egon Olsson
in memoriam
sid 6

Tankar om
Corpus Christi
sid 12

Kyrka & Folk

– organ för kyrkliga förbundet
för evangelisk luthersk tro

Kyrkliga förbundets målsättning är enligt stadgarna att "inom vår svenska kyrka arbeta för bevarande och främjande av biblisk kristendom enligt vår från fäderna mottagna evangelisk-lutherska apostoliska tro samt för bevarande och stärkande av vår svenska kyrka i denna anda gentemot oberättigade och mot denna anda stridande inflytelser och övergrepp".

Redaktion

Södra vägen 61, 412 54 Göteborg
Tel 031-360 80 51
redaktion@kyrkaochfolk.se

Redaktör, Ansvarig utgivare

Fredrik Sidenvall
Alehöjd 6, 44360 Stenkullen
Tel 0302-243 08, 070-628 31 69
fredrik.sidenvall@lme.nu

Gunnar Andersson, redaktionschef
Spångenäs 224, 598 93 Vimmerby
Tel 0492-500 11, 0708-45 11 25
gunnar@kyrkaochfolk.se

Stefan Nyholm, stefan@kyrkaochfolk.se

För ej beställda artiklar tar vi inget ansvar. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta artiklar. Insända manus returneras ej.

Prenumeration

Samma adress som redaktion.
Telefontid tisd och fredag 10–12
Tel 0723-18 09 41
prenumeration@kyrkaochfolk.se

Prenumerationspriser 2012 (även taltidning)

Helår	650:-
Halvår	340:-
Kvartal	210:-
Studera	230:-
Stödprenumerationer	900:-
Europa	900:-
Övriga världen	990:-
E-postprenumeration	410:-

Prenumeration och gåvor till:
plusgiro 4 50 55-1 eller bankgiro 514-0629.
IBAN: SE15 5000 0000 0501 1103 4973
BIC: ESSESESS Bank: SEB

Annonsspriser

I text per mm: Inne i tidningen: 9 kr,
baksida: 13 kr. Rabatter ges till närstående
organisationer, kontakta redaktionen.
Annonsinlämning senast 14 dagar före
utgivningsdag.

Annonsmaterial skickas till
redaktion@kyrkaochfolk.se

Hemsida

www.kyrkaochfolk.se

Layout

Stefan Nyholm

Tryck

Ale Tryckteam AB, Bohus 2012
ISSN 0345-6757

Vår kristid är Kristi tid

I eftersnacket efter årets Almedalsvecka och de senaste årens händelser i arabvärlden har det framförts att vi ser religionens återkomst i samhällsdebatten. Mitt under brinnande kristid hade religion blivit en sk snackis på politikernas mingelparty och en trend hos framtidsforskarna. Det är något av en brytning i samhällsdiskussionen. Det visar att vår kristid är Kristi tid.

SEDAN SNART 20 år står Svenska kyrkan i en brytningstid. Med dåliga siffror på alla områden som räknas måste något radikalt hända snart i Svenska kyrkan. Men inget nytt händer. Svårigheterna för människorna att hantera problem som gamla metoder inte kan lösa blir tydliga när vi ser på omvärlden. Sedan 2008 står världen i en brytningstid. Sanningar om de utvecklade ländernas stabilitet, eviga tillväxt, låneekonomi, demokrati, marknadsekonomi och mänskliga rättigheter utmanas och omprövas.

Att dessa tills nyligen självklara och delvis goda sanningar ifrågasätts beror inte på att några forskare, politiker eller mediepersoner har kommit på hur det egentligen är. Det beror tvärtom på att allt vi kommit på har kommit på skam. Det verkar som om det mest självklara av allt – den västerländska överlägsenheten – har visat sig vara lika tunn som kejsarens nya kläder. En omvälvande motsägelse har uppstått som skakar människorna. När moderna värderingar inte går hand i hand med ekonomisk framgång och politisk stabilitet ifrågasätts alla sanningar. Vad värre är verkar det inte finnas något annat sätt att lösa skuldskrisen på än att låna mer och låta sedelpressarna löpa amok. Lösningen blir bara mer av det som vi vet inte fungerar.

SVENSKA KYRKANS BRISTANDE omorienteringsförmåga verkar vara allmänmenschlig. Människor är usla på att ifrågasätta vilka frågor som skall ställas och inte ställas, vilken metod man ska ha för att pröva frågorna och vilka svar som är relevanta. Dessa tre omständigheter är det tankemönster som styr alla svar Svenska kyrkan kan ge på människors frågor. Det är vad man brukar kalla ett paradigm. Paradigmet härskar och det som strider mot detta förtigs. Det är därför som den liberala och postmoderna teologin inte kunnat ifrågasättas. Därför som Skriften inte kunnat användas för att pröva dem. Därför som Skriftens klara svar inte anses relevant. Därför är Svenska kyrkans svar på

de tömda kyrkbänkarnas gåta inte att man gått in i en återvändsgränd men att man har för lite av samma tro som tömt dem. Varje sådant tankemönster spricker vid något tillfälle och kanske är den tiden snart här. Nu när etablissemangen nedkämpat alla fiender i kyrkokampen är det många folkkyrkliga präster som tror att man först nu kan vara folkkyrka på riktigt.

Detta har bl a resulterat i att Svenska kyrkans forskningsavdelning och Seglora smedja publicerat boken "Folkkyrka nu?". Där försöker man visa på möjligheten att vara folkkyrka i ett sekulariserat samhälle. I klartext: mer av samma gamla misslyckande. När denna tankegång möter verkligheten finner man att folkkyrkan vare sig är kyrka eller har något folk. Då kan man komma till insikt om att den kollektiva verklighetsbeskrivningen – paradigmet – varit felaktigt. Om den instinkten uppstår hos tillräckligt många brister alla dammar i människors verklighetsbild. Det råder en kris under vilket en ny kraft kan sätta spelreglerna för den framtida tankeordningen. Vår kristid är Kristi tid.

VAD VI KAN göra för att formulera paradigmet? Svaret är att vi inte kan göra något, men Jesus kan göra allt genom oss. Vår kris är Kristi tid. Vi ska inte göra mer av samma utan göra nytt. Sedan 1993 har vi sakta förlorat våra predikstolar men de som idag kåserar från dem blir inte hörda av någon. Vi måste därför hitta nya platser att sätta Ordet i arbete och göra det hört. Precis som Gud genom Luther spred Ordet på Gutenbergs då hypermoderna tryckpressar måste vi låta Ordet verka genom den modernaste tekniken. Idag kan små medel som används rätt förändra mer och få större spridning än någonsin förr i mänsklighetens historia. Genom en enda lyckad kampanj på sociala medier kan evangeliet svepa över jordens folk. Vad kan då inte Gud göra i vår kyrka?

Det som förändrats i folkdjupet och kyrkan när paradigmet brister är att blockeringarna släpper som hindrar folk att tro evangelium. De förutfattade meningar som säger att frågan – hur ska jag bli frälst? – inte är meningsfull. Som säger att Skriften inte lär oss om hur det sker och att svaret – Jesus – är irrelevant. I den stunden finns en öppning för en väckelse och för en omvändelse inom Svenska kyrkan och hela Guds folk i nordens. Därför är vår kris verkligen Kristi tid. Den tiden kan nu stå för dörren.

Andreas Stenkar Karlgren

Kyrkans Ämbete – är frågan avgjord?

För de flesta med vetskap om förhållandet i Svenska kyrkan tycks det som en självklarhet att både män och kvinnor är präster. Många har inte någon vetskap om att frågan har varit föremål för diskussion av företrädare för skilda övertygelser. Andra ser kvinnans tillträde till prästämbetet som en seger för jämlikhet och rättvisa. I dag märks ingen debatt i frågan fast det finns en medveten motsatt övertygelse hos en hel del enskilda och i grupper. Ingen tycks vilja *göra något väsen av sig i frågan*.

Samtidigt håller såväl den ortodoxa

som den katolska kyrkan fast vid den gamla ämbetsynen. Detta är något som dessa kyrkor inte gärna basunerar ut. Det leder till att många inte känner till förhållandet och att andra vet om det men bortförklarar det som en konservativ ståndpunkt som med tiden kommer att förändras. Hur det än förhåller sig är det ett faktum att de två stora kyrkorna menar att endast män kan ta emot prästämbetets sakrament. I den katolska Kyrkans katekes står det det:

Endast en döpt man (vir) tar emot den heliga vigningen på ett giltigt sätt. Herren

Jesus utsåg män (viri) för att bilda de tolv apostlarnas kollegium, och dessa gjorde på samma sätt när de valde medarbetare som skulle följa dem i deras uppdrag. Biskopskollegiet som prästerna förenas med i prästadömet, gör de tolv kollegium närvarande och aktualiserar det ända till Kristi återkomst. Kyrkan anser sig bunden av Herrens eget val. Därför är vigning av kvinnor inte möjlig.

(1577, s. 435).

Jonas Falck, kb em

Jonas Falck pekar på det som Melancthon skriver om i Apologin till Augsburgska bekännelsen. Att den evangelisk-lutherska kyrkan från Rom mottagit ett rätt prästämbete. När det i Augsburgska bekännelsen står att endast den som är *rite vocatus*, vederbörligen kallad, skall predika och

utskifta sakramenten, så finns det goda skäl att tänka att den allmänkyrkliga ordningen ingår i det "vederbörliga" det som är "rite". Det förtjänar att framhållas att också betydande lutherska kyrkor som värnar den rätta läran håller fast vid den bibliska och allmänkyrkliga ämbetsordningen.

Så Lutheran Church Missouri Synod (LCMS) och Lettlands och Litauens evangelisk-lutherska kyrkor, liksom många växande kyrkor i den tredje världen.

Red.

MEDIABEVAKAREN

ÖRTAGÅRDEN Fortbildningskurs

15 – 16 januari 2013
**Glöm inte alldeles
bort vad du har!**

Medv: Anders Brogren, Folke T Olofsson, Berth Löndahl m fl.

Program finns på hemsidan.

Inf. och anmälan senast 15 dec.

Tel. 0522-660128

E-post: info@ortagarden.net

hemsida: www.ortagaren.net

Örtagårdsdagar

Allhelgonahelgen 1-5 nov.

Värdpar: Gunnel och Harald Waldemarson

Anmälan senast den 15 okt.

Silverdalens Ev. Luth. Församling ordnar

**Allhelgonaläger
2-4 november
i Silverdalen!**

Välkomstkaffe serveras från kl. 14 fredag eftermiddag och lägret inleds med samling kl. 15 med rubriken "I Jesu namn".

Lägret avslutas med gudstjänst söndag kl. 11 med efterföljande lunch.

Medverkande talare är John-Erik Ekström, Kristianstad, Jan-Erik Hector, Örkelljunga och Gunner Jensen, Tommerup.

För mer information, vänligen se www.kapelletsilverdalen.se

Jesu fru

ett papyrusfragment som troligen är från 300-talet e Kr har väckt stor uppmärksamhet då där sägs stå: "Jesus sade till dem: Min fru..." Det är Karen L King vid Harvard-universitetet som ska ha fått manuskriptet från någon icke namngiven källa. King säger själv att texten inte bevisar att Jesus var gift.

I gnostiska sammanhang under den tiden var det vanligt att koppla samman Jesus med Maria Magdalena. Simon Gathercole, en expert på apokryfa evangelier vid universitetet i Cambridge ger en intressant kommentar på Tyndale House's hemsida (www.tyndale.cam.ac.uk). Där konstaterar han bland annat att Clemens av Alexandria rapporterar om att det fanns sådana under hans tid som argumenterade för att kristna skulle förbli ogifta utifrån det faktum att Jesus var ogift.

”Den eviga sanningen” – eller?

Barnhemsbarnen på badutflykt.

Det började med ett mail

Någon gång under året 2007 damp det ner ett mail i Karin G Ekströms mailbox. Karin var då missionssekreterare för ELM-BV och mailet kom från en luthersk pastor i Indien. Moshe Badda presenterade sig som ledare för en liten luthersk kyrka i delstaten Andhra Pradesh. Kyrkan hade vuxit fram under några års tid och just blivit registrerad som Bethesda Lutheran Ministries (BLM). En dag fick Moshe för sig att googla på namnet Bethesda och hamnade på webbsidan för Bethesda Children Ministry, dvs det gatubarnsprojekt i Kenya som ELM-BV understödjer. Det var där han hittade Karins mailadress och så var kontakten etablerad. Efter mycket bön och samtal beslutade ELM-BV att skicka ut en delegation för att undersöka möjligheterna för ett samarbete och sedan dess har två till delegationer besökt landet. Jag hade själv förmånen att besöka Indien för ett och ett halvt år sedan vid ett sådant besök, tillsammans med Jonny Bjuremo, Peter Storgaard och Andreas Giselsson.

En öppen dörr

Befolkningsmässigt är Andhra Pradesh den femte största av Indiens 28 delstater. Men räknar man endast 1,5% av delstatens 75 miljoner invånare är kristna – 98,5% är onådade... Gud har öppnat en dörr för att nå dessa människor med evangeliet och lilla ELM-BV får vara med på detta. Är inte detta stort? Indierna är mycket religiösa och man räknar med att ca 80% av landets befolkning tillhör hinduismen, som de kallar ”Den eviga sanningen”. Under våra bilfärder runt i Indien såg vi tempel av större och mindre slag överallt, och människor köade för att besöka dessa för att be till någon av de ca 3000 gudarna och utföra

olika typer av religiösa riter. Hinduerna är i regel väldigt öppna mot andra religioner och även mot kristendomen. Vi mötte flera hinduer som ville att vi skulle be för dem när de förstod att Moshe var präst och att vi var kristna. Jag tyckte detta var lite märkligt, men i samtal med Moshe fick jag förklarat att en hindu gärna vill ha förbön av alla typer av präster och religiösa människor. De har oftast inga problem att lägga till en till Gud – problemet är att plocka bort alla andra... och det är detta som är den största utmaningen när man vill nå ut med evangeliet i Indien.

Bethesda Lutheran Ministries

BLM har sitt högsäte i byn Lovakothuru, som ligger 5 kilometer utanför en stad som heter Tuni i Andhra Pradesh. Där driver de ett barnhem för 26 barn och så finns det ca 25 olika församlingar utsprida i området omkring. BLM:s ledare Moshe och Shalem är utbildade präster och driver

Besök vid en gudstjänst – nästan bara kvinnor deltog.

BLM:s ledare Moshe och Shalem är utbildade präster och driver kyrkan med stort engagemang och självständighet.

kyrkan med stort engagemang och självständighet. Barnhemmet drivs helt och hållet med ideella insatser och det var fascinerande att se hur bra de 26 barnen hade det och hur mycket av Jesu kärlek som speglade hela verksamheten.

Under våra församlingsbesök noterade vi att stora flertalet var kvinnor. När jag samtalade med en av kvinnorna där så fick jag förklarat att många av dem lever med män som är hinduer och det är inte alls ovanligt att missbruk och misshandel förekommer. Några av kvinnorna vi träffade hade tagit barnen och smitit hemifrån för att delta på kvällsmötet eftersom de visste att de kunde bli slagna om männen visste var de var. Mitt hjärta greps av mina indiska systrars situation. Men, vilken Jesusglädje och Guds närvaro som präglade mötena! Trots att man inte förstod allt så gick det inte att ta miste på den längtan och förväntan som präglade dessa mötestillfällen. Tänk om samma längtan kunde finnas i våra kyrkor här i Sverige, ja tänk om samma längtan och förväntan kunde finnas i mitt eget hjärta...

Hjälp oss

Även om BLM i många avseenden klarar sig själva så ber de om hjälp. De har många visioner och tankar om hur de vill att kyrkan ska etableras och hur de kan nå ut med evangeliet till de som ännu inte hört. En önskan de har är att få hjälp med undervisning och ELM-BV har känt kallelsen att stödja dem i detta. Vi har beslutat att en gång per år skicka en delegation för att undervisa, parallellt med att vi fördjupar samarbetet. De två sista resorna har det anordnats konferenser för präster och evangelister, för kvinnor och för barn och dessa konferenser har verkligen uppskattats av våra indiska vänner. Nästa delegation reser dit i början på 2013. ELM-BV har också beslutat att ge bidrag till en tomt för att

etablera barnhemmet. Just nu bor alla 26 barnen i ett litet hus med två små rum. Huset lånas av en församlingsmedlem, och det är inte hållbart i längden. Det känns fint att vi får vara med och uppmuntra BLM för att de vill sprida Jesu kärlek inte bara i ord utan också i handling genom att ta sig av nödställda barn. Låt oss tacka Gud för BLM och för att han öppnat en dörr för ELM-BV att nå ut till ett nytt land – Indien.

”Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn.” (Upp 3:8)

*Text och foto: Rakel Smetana
missionssekreterare ELM-BV*

Ett av många tempel som passerades på vägen.

Till minne av Egon Olsson

På lördagskvällen den 1 september fick prosten Egon Olsson plötsligt hembud då han och hans hustru Gunilla befann sig i familjens sommarstuga i Gråbo. Samtidigt förlorade Kyrkliga Förbundet för evangelisk-luthersk tro en mångårig medarbetare. Då förlorade också Kyrkan i Sverige en av sina trognaste tjänare, särskilt kännbart för många människor i Jörlanda, Solberga och Hälta, där han under mer än trettio år varit herde. Även efter pensioneringen bodde makarna i det sydbohsländska Jörlanda, mitt ibland gamla församlingsbor, många mycket tacksamma för den tjänst han utfört bland dem.

Uppväxt

Egon Olsson föddes 1934 under knappa omständigheter. De tidiga barndåren kännetecknades av stor brist på det mesta. I tioårsåldern blev han fosterbarn i en familj i Uddevalla och denna räknade Egon som sin familj. Här mötte han kärlek och omsorg. I tonåren arbetade han både vid trähusfabrik och vid Uddevallavarvet. Han kom på verkstadskola och utbildades till elektriker, en kunskap som kom till nytta längre fram i samband med hans intresse för modelljärnvägsbygge.

I Uddevalla blev det Egon Olssons konfirmationspräst Gerhard Franck, som skulle få avgörande betydelse för hans fortsatta framtid. Vid en återträff

för konfirmander kom han, då värnpliktig hemma på permission, motvilligt med. Men här möttes han av ett ord, som blev vändpunkten i hans liv. Prosten Franck talade med sina gamla konfirmander över det ordet, ”Inte vill väl också ni gå bort?” (Joh. 6:67). Det var det som Jesus sade till sina lärjungar, när många drog sig undan honom, därför att de tyckte hans undervisning var så motbjudande. Men det ordet borrade sig in i den unge soldatens liv. Många samtal med sin konfirmationspräst hjälpte honom att känna igen Överherdens kallelse till att bli präst.

Prästvigning

1957 blev Egon Olsson elev vid Prästgymnasiet, den skola som är upprinnelsen till Församlingsfakulteten. Efter studentexamen med utomordentliga betyg fortsatte han med teologistudier i Lund, där han också mötte sin Gunilla. Han prästvigdes 1965 av biskop Bo Giertz. Efter ett halvårs missiv i Källsjö i mellersta Halland kallade biskop Giertz honom till att bli domkyrkoadjunkt i Göteborg, ett uttryck för biskopens stora förtroende för den unge prästen. Han hade sett dennes utomordentliga gåvor. Tjänsten i domkyrkan var i hög grad en predikotjänst. Bo Giertz var ofta närvarande, och gav honom ett uppmuntrande stöd.

Efter några år blev Egon Olsson präst i Jörlanda, Solberga och Hälta,

först som komminister och sedan som kyrkoherde. Han var en lång rad år tillika prost för kontraktet, Älvsyssels södra kontrakt. I sina församlingar gjorde han sig känd som en verklig lärare för både barn, unga och äldre, ett arbete som resulterat i både undervisningsmaterial och uppbyggelseböcker. En av de

mest lästa är andaktsboken ”Min Vän är min och jag är Hans”. De många breven från församlingsbor till hans änka vittnar om ett varmt förhållande mellan präst och församling efter alla dopsamtal, besök i sorgehus, hundratal konfirmander. Konfirmanderna visste att de hade en verklig vän i sin konfirmationspräst, och de idrottsintresserade visste att de i GAIS-aren Egon hade en bundsförvant.

Självständig

Rakt in det schartauanska Bohuslän kom Egon Olsson som präst. Han var själv ingen schartauansk präst, men han kände traditionen väl, liksom han var väl förtrogen med de flesta andra traditioner. Den bibliska lära, som prosten Schartau ville förmedla, förmedlade också Egon Olsson på sitt självständiga fria sätt, med en stillsam självavdandande ton. Vi är många som har känt igen Överherdens röst i hans ödmjuka inträngande förkunnelse, djupt förankrad i Skriften och den evangelisk-lutherska förståelsen.

När Egon Olsson år 2008 lämnade styrelsearbetet för Kyrkliga Förbundet för evangelisk-luthersk tro hade han deltagit i det arbetet under en rad decennier. I mer än tjugo år har jag varit tillsammans med Egon där och lagt märke till hans lyssnande. Han hade inte bråttom att tala. Men när han tog till orda, så var det alltid något som det fanns anledning att lyssna till. Han var nog styrelsens mest beläste ledamot och därför fanns det alltid en verklig kärna i det han sade.

Egon Olsson älskade böcker och läste dem. Han läste teologisk litteratur, inte minst sådant som han inte bejakade. Men han ville känna den falska läran för att kunna komma med saklig moteld. Han läste också skönlitteratur och lärde på det sättet känna sin samtids tänkande. Han läste vetenskaplig litteratur, inte minst sådant som berörde världens uppkomst. Allt detta har medverkat till att han själv kunnat skriva goda bibliska självavdandande böcker, väl värda att läsa.

Församlingsfakulteten

I kapellet på Församlingsfakulteten hänger en tavla med en bild från invigningen av det gamla kapellet, där Egon

Kampen om Människan

Olsson står vid kapellets ambo och högtidstalar och förrättar invigning. Det är en av fakultetens viktigaste inspiratörer och stöttelelare som har gått ur tiden. Egon Olsson förstod betydelsen av äkta teologi. Han var en av de första som undervisade, när verksamheten startade 1993 i de gamla lokalerna på L M Engströms Gymnasium. Han hörde också med till den del av styrelsen som kallades Fakultetsutskottet. Han blev även under några viktiga år ordförande för hela den utbildningsorganisation, som Kyrkliga Förbundet skapat och där Församlingsfakulteten ingår, nämligen Peter Isaac Béens Utbildningsstiftelse. Det var ett uppdrag som han skötte med trofasthet, vishet och ett lyssnande öra. Som chef i det sammanhanget var han – som en av rektorerna uttryckte saken – exceptionellt uppmuntrande.

Vi är många som tackar Gud för vad Kyrkans Herre gett sin kyrka genom sin trogne tjänare Egon Olsson. Vi omsluter hans familj med tacksamma förböner och är helt förvissade att vår vän fick en god bråd död i tron på den korsfäste och uppståndne Kristus, som han troget i ett halvt sekel förkunnat.

Bengt Birgersson

Jämte minnesordet om Egon Olsson publicerar vi här en artikel han skickade till Kyrka och Folk så sent som i augusti.

”Vad är då en människa att du tänker på henne, en människoson att du tar dig an honom.” (Ps 8:5) Så frågar Guds Ord. Det är med skäl det frågar så. Människan är ju dyrbar i Guds ögon. Hon är skapad till Guds avbild. (1 Mos 1:27) Hon är återlöst av Gud. (2 Kor 5:21) Det kostade Gud Hans egen Son att återlösa och frälsa oss. En människa är skapad och återlöst av Gud. Det är därför hon har ett oskattbart värde. En människas värde och värdighet hör alltså samman med Gud.

DET STÅR I dag en kamp om människan. Människan är hotad från många håll, inte minst hotas hon av dem, som inte vill se hennes värde som skapad och återlöst av Gud. I ett av världens mest sekulariserade länder är det naturligtvis svårt att hävda något utifrån Bibeln. Det möts med öppet förakt och det används olika invektiv emot den som hävdar detta. Många av dem som borde veta bättre, tiger. I många stycken samtycker de också. För en kristen gäller det att i en svår tid visa både kärlek och fasthet.

MAN HÖR OFTA politiker tala om vår värdegrund och om människans värde och värdighet, men sällan hör man någon definition av vad de bygger sina påståenden på. Det ser ut som om vad

de flesta tycker anses som rätt. Det finns en del självklarheter vad man skall vara emot och vad man skall vara för. Bara man inte hävdar något absolut. Det ställer en Kristustroende i en svår situation. Hävdar man att Bibeln har sanningen möts man av Pilatus fråga: vad är sanning? Att en del människor har religiösa föreställningar kan man acceptera. En del människor har ju behov av sådant. Bara de inte hävdar något absolut så står man ut med dem. Människan är i centrum på ett alldeles särskilt sätt. Hon väljer och vrakar bland tidens åskådningar. Kanske blir det lite plats för något kristet också. Men allt definieras utifrån människans behov och önskingar. Människans förnuft och vetenskapen faller utslaget. Inget får strida mot vad vi för tillfället tror att vi vet. Vad människor tänker i dag bygger på tron på förnuftets primat.

EN FRÅGA SOM är aktuell och kommer att bli det än mer är frågan om när livet börjar. Om det är så att livet är Guds gåva, vad innebär det då att inte låta denna Guds gåva födas? Hindrar man inte då ett stycke av Guds välsignelse att komma fram? Det är en fråga som det sekulariserade samhället väjer för och inte vill befatta sig med. Men jag tror att de måste. I synnerhet nu när man

forts på sid 8

Egon Olsson vid invigningen av det tidigare andaktsrummet på Församlingsfakulteten.

Bohuslän

Elsebergskyrkan, Edingsv 20, Uddevalla
14 okt, 10, gtj, Tobias Olsson, inspirationsdag ”Att bygga församling”, anföranden Henrik Vestergård, Per-Anders Grunnan, samtal och avslutning

Dalsland

Stigens kyrka
14 okt, 12, gtj, Evert Darljung, kyrkkafe, brödauktion till Vitryssland

Göteborg

Kvillebäckens gudstjänstgemenskap, Kyrkolokalen Lyktan, Glöstorpsvägen 49
13 okt, 14, prästvigningstj, Roland Gustafsson
14 okt, 14, hm, Niclas Olsson

Lutherstiftelsen, Thorburnsg 5
14 okt, 11, gtj, Ragnar Block
14 okt, 18, aftontj, Gabriel Skilling

Lappland

Västlaestadianerna, Gällivare Bönhus, Vinbärsv 23
14 okt, 15, gtj

Västlaestadianerna, Kiruna Bönhus, Gruvvägen 7
14 okt, 15.30, gtj

Norrbottnen

Luleå Fridsförbund, Vinkelgränd 4, Örnäset
14 okt, 16, gtj, B Palo

Västlaestadianerna, Luleå Bönhus, Hert-sötorget 9
14 okt, 15, gtj

Skåne

Kristianstad, Gratia Dei, Mpr
14 okt, 11, hm, Lars Artman

Lund, Kyrkliga Förbundet, S:t Laurentii kyrka
14 okt, 18, aftonsång, Jonas Falck

S:t Markus församling, Lund, Bantorget 5
14 okt, 10, gtj, Patrik Toräng OBS tid!

Småland

Fridafors kyrka
14 okt, 11, gtj, Jan-Erik Appell

Vimmerby, Betel
14 okt, 14, pred, Torbjörn Johansson

Stockholm

Kyrkliga Förbundet, Roseniuskyrkan, Smala Gränd 5
14 okt, 14.30, hm, Andreas Johansson

Roseniuskyrkan, Smala Gränd 5
14 okt, 11, gtj, Martin Helgesson

S:t Stefanus koinonia, S:t Sigfrids k:a, Alvastrav. 8
14 okt, 11, hm, Hans-Åke Holmström

Västlaestadianerna, Roseniuskyrkan, Smala Gränd 5
14 okt, 17, gtj,

Uppland

Uppsala, Pauluskapellet, Dag Hammar-skjöld's Väg 15
14 okt, 10, hm, Andreas Johansson

Västlaestadianerna, Knivsta Bönhus, Pärönv 2
14 okt, 14, gtj

Värmland

Karlstad, S:t Petri församling, Sundbergsg 16
14 okt, 11, gtj, Daniel Brandt

Torsby, S:t Mikael's församling
14 okt, 15, gtj, Jakob Birgersson

Västerbotten

Umeå, Mariehemskyrkan
13 okt, 18, gtj, Karl-Erik Tjäder och Erling Väливаara
14 okt, 11, gtj, Karl-Erik Tjäder och Erling Väливаara

ELS, Ytterstfors, 14 okt
11, gtj, Gunnar Holmberg

Umeå, Lutherska kapellet, Pilg. 4
14 okt, 11, gtj, David Appell

Vännäs, Fridhem, Lägerv 4, ELM-Nord
14 okt, 11, gtj, Gunnar Åström

Kampen om Människan

forts från sid 7

kan rädda barn som föds när abort är tillåten. Handlar det bara om en cellklump som av misstag och mänsklig oförsiktighet råkar hamna i en kvinnas kropp? Abortfrågan är ingen enkel fråga, där många hänsyn måste tas. Man kan inte tanklöst slå den ifrån sig. Den pockar på en lösning. Behövs det inte en ny syn på sexualitet och den gemenskap den skapar? Manspersoner behöver här tänka på vilket ansvar de har gentemot kvinnor. Sex för vänskaps skull bör avvisas i varje fall av en kristen. Går man i säng med någon, måste man vara beredd att stå för konsekvenserna hur obehagliga de än är.

Barn är något man i dag planerar ungefär som att köpa bil. Barn är något man skaffar sig, inte en gåva man får av Gud. I den här frågan visar sig en människas suveränitet även gentemot Gud. Personligen tror jag att vägen till människans suveränitet beträddes när provrörsbefruktning blev tillåten. Det skapade alla de problem vi idag möter på genetikens område.

NÄR GUD LÄMNAS ur räkningen återstår endast människans kamp mot människa. Den kan stundom bli hård och bitter. Ingen tänker ju på mig, varför skulle jag då inte tänka på mig själv. Att bevara antagonismerna och underhålla dem är ett typiskt drag i sekulariserad spekulation. För att vara för något måste man i regel vara emot något annat.

Det visar sig också hur svårt man har att definiera det onda. Man vill inte gärna överge tron att människan av naturen är god. Med rätt sociologisk ingenjörskonst löser vi det ondas pro-

Lyssna på Kyrkliga Förbundets veckoandakt i närradion

Vecka 41: Henric Staxäng

Borås 92,5 MHz, fre 19.30, lör 14.30

Lund 99,1 och 91,1 MHz, sön 8.30
Bromölla 106,8 MHz, sön 11.30 & 20.00

Växjö 102,4 MHz, ons 20.00

www.kyrkligaforbundet.se

blem. Den tanken är svår att utrota. När vi ställs inför det brutala och onda står vi ofta handfallna. Eftersom vi inte vill se att det onda hänger samman med synd och uppror mot Gud, kan man ju inte heller ta emot Kristi återlösningsverk. Har jag ingen personlig synd att bekänna, behöver jag ju heller inte någon förlåtelse.

MAN TALAR I dag gärna om Guds kärlek. Men är det inte ofattbart och underbart att Gud just är sådan. Att det är det Han har uppenbarat. Kärlek behöver vi och kan nog inte få för mycket av. Men Gud har inte bara uppenbarat att Han är kärleken. Han har också uppenbarat att Han är helig. Att kombinera Guds kärlek med Guds helighet har vi svårt för idag. I och med att vi behöver kärlek så mycket är det naturligt att människor tänker sig Gud som kärleken. Att Gud är kärleken har Gud själv sagt i sitt eget Ord. (1 Joh 4:8) Kärlek säger något sympatiskt om Gud, som människor i allmänhet kan ta till sig. Sedan har man problem när Gud talar allvarligt om synden och behovet av omvändelse från den. En del tror att kristen tro i första hand handlar om just synden.

Det är inte svårt att se att i kampen om människan likställs människan med Gud. Hon förhårligas, hennes vetande och kunskap. Därmed degraderar man människan. Människan har sin storhet i att hon är Guds avbild, skapad och återlöst av Gud. Att ta ifrån människan det är att beröva henne hennes värdighet och storhet.

NÄR KAMPEN RASAR om människan hur får då en kristen bete sig? Det är viktigt att den kristna beaktansens röst hörs. Framför allt gäller det för en kristen att leva av Guds Ord. Hon bör låta sig genomsyras av Guds Ord så att det får prägla hennes tänkesätt och vanor. När tvivel och osäkerhet ansätter henne är det i Guds Ord hon finner ledning och tröst.

Vidare bör hon inte försumma att tala med sin Herre i bönen. Smått som stort får hon tala med sin Herre om. Inget skall vara för litet att lägga i Hans goda händer. Vi kan veta att Han är intresserad av allt i vårt liv. Vi behöver inte undanhålla Honom något. Vi får tillämpa orden i Filipperbrevet: "Gör

er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskingar genom åkallan och bön med tacksägelse." (Fil 4:6) Må det få bli en kristens dagliga vana. När man betänker vilka löften Gud har knutit till bönen kan man bara bli förundrad. För en kristen gäller det att påminna Gud om Hans löften. Då visar vi att vi tror dem, och inte betraktar dem som sagor.

EN KRISTEN BÖR också omsätta sin kärlek till Herren i att göra det goda. Om sina lärjungars livsföring har Herren talat mycket. En del av vad Han sagt har vi stora problem att rätta oss efter. En annan röst hörs inom oss,

På olika håll i världen, på olika arbetsplatser, behöver vittnesbördet om Kristus höras. Det är inte svårt att vara högljudd bland likasinnade, men bland fiender är det vida svårare.

som motsäger Herren. Vi tycker helt enkelt att Herren begär för mycket. Att inta den nedersta platsen, att inte stå emot en oförrätt, att avstå från att hämnas och vända andra kinden till är orimliga krav från Herren. Genom små segrar och stora nederlag växer vi i Kristuslikhet. Våra synder och fall blir genom Kristi förlåtelse till segerkraft i en kristens liv. Dessa segrar är mycket viktiga för världens hälsa. Herren Jesus har ju utnämnt sina lärjungar till att vara världens ljus. (Matt 5:14)

Vi anar nog inte vilken kraft Herren har lagt i sina lärjungars liv i Jesu efterföljd. Sina trogna vittnen är ju vad Herren har. Det gör vittnesbördet om Kristus till en kraft i samhällslivet. Vittnandet kräver en hel del av lärjungen. Man behöver skilja vittnandet från att tala vitt och brett om sina upplevelser. Det gäller att ha förstånd på att välja rätt tillfälle. Det är inte jag som skall framträda, utan Herren. Det behöver bli en lärjunges böneämne att bli ett trofast vittne. Vi kan skada Herrens sak genom vårt vittnande. Vi får lita på att Herren står oss bi även i denna sak. Han är mån om att vårt vittnesbörd framför Honom själv. Han är ju allas Frälsare.

PÅ OLIKA HÅLL i världen, på olika arbetsplatser, behöver vittnesbördet om Kristus höras. Det är inte svårt att vara

högljudd bland likasinnade, men bland fiender är det vida svårare. Att bli ifrågasatt i något, som är en hjärtesak för en kan vara plågsamt. Vi får gråta ut hos Herren när vi misslyckas. Aposteln Petrus bör vara i våra tankar. När Herren såg på Petrus gick han ut och grät. (Luk 22:56-62) Så som Herren tog sig an Petrus tar Han sig också an den troende när han misslyckas. Därför kan en Kristustroende vara vid gott mod. Det goda modet behöver hon för att hålla stånd. Hon kan få möta mycket motstånd ty det är många som står emot Kristus, både de öppet fiendliga och de som inte vet bättre. Det kan vara så att kulturklimatet smittar en del att vara fiendliga. Att vara emot de religiösa är något man skall. En del kan inte stå emot det trycket.

MITT I ALLT detta får en Kristustroende leva och smitta ned omvärlden med Kristus. Han vet att han har en viktig uppgift. Sverige lär ju vara ett av världens mest sekulariserade länder. Det sägs så i alla fall. Ser man sig omkring verkar det också så. Kyrkan och evangeliet är starkt marginaliserade. Kyrkans ledning har försvurit sig åt liberalteologin. Bibeln står inte högt i kurs. De som hävdar dess sanning bemöts med förakt, ja nästan med hat. Vad är man egentligen rädd för? De små grupper som håller på Bibeln fullt ut, vad har man att frukta av dem? Medier av olika slag deltar i klappjakten. Det är det det är fråga om. De Bibeltroende beskylls för allt möjligt. Så en Kristustroende har mycket att göra, men han behöver varken vara stursk eller rädd. Kristus har givit honom ett hopp. Han litar på att Jesus har segrat över döden och att Han skall komma igen. Han har i Kristus förlåtelse för alla synder. Hela hans fattiga liv ligger begravt i Kristi försöning. Han tröstas av apostelns ord: "Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus. Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag." (Rom 8:1-2)

SÅ VANDRAR EN Jesu lärjunge omkring i världen. Han vandrar utan fruktan. Han tar till sig av det som är gott i världen. Det enda han fruktar för är att svika sin Herre.

Egon Olsson

Tacksägelsedagen

[Läsningar ur Skriften: 1 Krön 29:10-14, 1 Thess 5:16-24, Luk 17:11-19, Ps 65:9-14]

Nytt liv till alla

I Tacksägelsedagens evangelium läser vi om tio spetälska som blev botade av Jesus. Men bara en av dem, en samarier, vända tillbaka för att tacka.

Desförinnan hade Jesus sagt åt dem att gå och visa sig för prästerna. Denna procedur finns noggrant beskriven i Tredje Moseboken, kapitel 13 och 14. Där skall prästen besiktiga den sjuke utanför lägret. På Jesu tid motsvarades detta i Jerusalems tempel av att prästen gick ut från prästernas förgård, passerade genom människens förgård och kom in på kvinnornas förgård. Där fanns i varje hörn en kammare. Den nordvästra av dessa var avsedd för friskförklaring av spetälska. Dit begav sig alltså de nio judar som Jesus botat från sjukdomen, medan den tionde, samariern, fick bege sig till prästen i det samariska templet på berget Gerissim.

Under denna ceremoni skulle man bl.a. slakta ett felfritt lamm av hankön som skuldoffer. Prästen strök sedan lammets blod på den friskförklarades högra örsnibb, på högra handens tumme och högra fotens stortå. Därefter skulle prästen stryka olja på samma ställen, ovanpå skuldoffersblodet för att till sist hålla det som återstod av oljan över huvudet på den som skulle renas.

Ceremonin som är föreskriven i Tredje Moseboken visar på Jesu Kristi försoning. Han är det felfria offerlammet som offerat sig själv för hela världens synd och skuld. Hans försoning är tillräcklig för alla människor som lever nu, har levat och kommer att leva på vår jord. Den gäller alla människor, utan undantag. Han har även försonat synden hos dem som aldrig hört talas om honom, ja, till och med hos dem som förnekar honom och inte vill ha med honom att göra.

FÖRSONINGEN ÄR ALLTSA ett objektvt faktum som ingen kan ändra på. Den gäller för alla i alla tider. Men därmed är inte sagt att alla har tagit emot syndaförlåtelsens gåva. Tar man inte emot gåvan har man varken nytta eller glädje

Jag tänker mig att den fd spetälske mannen i förundrad tacksamhet sträcker fram sina helade händer – nu kan han arbeta! Men – var är de nio? De oroliga linjerna i bakgrunden vill uttrycka Jesu smärta.

av den, lika litet som om man får ett paket på posten men låter bli att hämta ut det.

Prästen i Jerusalems tempel skulle inte bara stryka lammets försoningsblod på den som ville bli helad. Han skulle sedan också stryka olja ovanpå blodet.

Oljan betecknar Den helige Ande. Vår Frälsare säger att man måste bli född av vatten och Ande för att komma in i Guds rike (Joh. 3:5). Om inte Anden får väcka en levande tro hos en människa har Herren offerat sig förgäves för henne. Det är genom Andens verk som vi kan tillägna oss det som Frälsaren gjort för oss.

DET ÄR ABSOLUT sant och visst att Jesus hör bön. När de tio spetälska ropade till Jesus att han skulle förbarma sig över dem, så gjorde han också detta. På samma sätt kan vi alltid vara förvis-

sade om att Herren vill hjälpa oss ur svårigheter.

Det är också sant och visst att vi kan lita på Herrens ord. När Jesus lät förstå att de tio männen skulle bli botade om de gick och visade sig för prästen, så blev det också så. Men förutsättningen var naturligtvis att de tio männen inte bara lyssnade till Herrens ord utan också gjorde som Jesus sade till dem. Vi måste tillämpa Ordet i våra liv (Jak.1:22).

Vi får be om Herrens hjälp när vi blir sjuka. Men om vi då blir botade från vår sjukdom, så vet vi ändå att den dagen kommer när vår kropp drar sitt sista andetag. Hur bra hälsa vi än begåvas med, så tar ändå jordelivet slut till sist. Sedan väntar evigheten.

Om du vill ha evigt liv hos Gud skall du följa samarierns exempel. Han vände tillbaka till Jesus, eftersom han förstod att Jesus är Herre över liv och

Vår Herre och Gud! Du ger oss så mycket gott.

Må allt Du gör väcka i var och en av oss, ja, i allt skapat, en önskan om att prisas Dig. Ständigt läggs det ena beviset till det andra på Din kärlek till oss. Allt detta sker för att vi skall bli allt djupare bundna till Dig. Med allt gott Du gör oss vill Du vårt eviga väl. Hjälps våra hjärtan att se det och aldrig glömma det.

ALLT DU UPPENBARAR om Ditt namn är stort och underbart. Du har också på många sätt i vårt dagliga liv, visat att det

är sant. Öppna våra ögon så att vi kan se allt gott som Du gör oss.

HERRE, VÅR GUD, ge åt Din kyrka mod och kraft att bekänna Ditt namn och lova och prisas Dig, vad än världen säger. Befria vårt folk från missunnshet och själviskhet. Gör oss glada och tacksamma över Dig och vem Du är.

LOVAT OCH PRISAT vare Ditt Heliga namn. Amen.

död. På så sätt fick han inte bara en bättre tillvaro under sin tid på jorden. Han beredde sig också för evigheten. När hans fysiska kropp hade gjort sitt hade han ändå det bästa framför sig.

EMELLERTID KOM INTE de nio judarna tillbaka till Jesus. Evangelietexten visar på det märkliga faktum att Jesu eget folk, judafolket, inte tog emot honom (Joh. 1:11). Visserligen finns det många undantag. Alla de första kristna var judar. I Apg. 21: 20 får vi veta att det vid tiden för Paulus tredje missionsresa fanns tiotusentals Jesustroende judar i Jerusalem. Men i stort sett kom dock judafolket att avvisa Jesus som Messias-Kristus. Efter att ha förkunnat i många synagogor och till sist predikat för judarna i Rom insåg Paulus att Gud hade förstocket hjärtat hos judafolket. Därför var det inte längre lönt att predika för dem. I stället skulle han gå till hedningarna. Dessa skulle komma att lyssna till evangeliet (Apg.28:28). Judafolket, förbundsfolk, som först erbjöds evangeliet, skall därmed bli det sista folket. De första skulle bli de sista (Matt.19:30).

DETTA FÖREBILDAS I berättelsen om de spetälska. Av de tio var det bara främlingen som återvände till Jesus. I Apostlagärningarna kan vi läsa om hur Andens utgöts över Samarien och sedan över hedningarna. Sedan dess har evangeliet förts vidare till tusentals folkslag. Den stora lovsångskören här på jorden sjunger numera på mängder av olika språk när lovsången på söndagar och vardagar från gudstjänstlokaler i alla världsdelar stiger upp till Gud.

Dock finns det fortfarande folkslag som inte nåtts av evangeliet. Därför måste missionens verk fortsätta, ända till dess att hedningarna har kommit in i fullt antal. Och då skall hela Israel, som har fått stå tillbaka under missionstiden, bli frälst (Rom. 11:25). De sista skall bli de första (Matt.20:16). I en omfattande andeutjutelse skall de förtorkade benen åter få liv (Hes. 37:14).

Låt oss be om Den helige Andes utgjutande i världens många folkslag, i judafolket och i våra egna liv!

*Anders Brogren
Falkenberg*

*Veckans bön här ovan är skriven av
Egon Olsson
i Min Vän är min och jag är Hans*

Grandet och bjälken

Var barmhärtig med tungan! Var barmhärtig med handen! Var också barmhärtig med ögat! Tänk på Jesu ord om grandet och bjälken. Ack, hur ofta var inte våra ögon kritiska och vassa, ironiska och skadeglada, dömande och stygga, överlägsna och hånfulla. När man går omkring med damm på glasögonen, tycker man sig se damm överallt. Ofta, när vi ser något klandervärdt och irriterande hos andra, sitter det största felet hos oss själva.

Alex. W.

Tyda allt till det bästa

Alla känner vi ordet: ”Döm inte så skall ni inte bli dömda.” Men vi låter det inte syfta på oss.

Om den förlorade sonen heter det i hans avgörelsestund: ”Och han kom till besinning”, och det betyder: han vände kritiken mot sig själv.

Vi har så förfärligt mycket att göra med den onda världen runt omkring oss, att vi inte har tid att befatta oss med våra egna synder och ”komma till besinning”.

Vi har mycket hellre vår uppmärksamhet riktad utåt. Och ve den som faller i våra händer! Vi dömer inte ofta efter katekesens råd: ”Vi skall tänka gott om honom och tyda allt till det bästa.”

W. J. Oehler

Förlåtelsen

Tänk på vilken stor räkning ni har hos Gud. Likväl har han i kraft av Jesu blod korsat över den.

Skulle ni då vägra att förlåta er nästa om ni har något att förebrå honom? Gud har ju också knutit fast sin förlåtelse vid er förlåtelse. Han vill gärna förlåta er, om ni förlåter er nästa.

Alltså blir det vid detta: en troende själ måste med nödvändighet vara en fridsälskande, saktmodig och mild människa.

Chr. Scriver

Ingen söndagskostym

Vandringen i Anden är en vandring på jorden. Helgelsen är inte en söndagskostym som tas på vid högtidliga tillfällen. Den är en arbetsdräkt som vi dagligen bär.

Det heliga livet skall inte levas i högre sfärer utan härnere i en syndig värld.

Fredrik Wislöff

Corpus Christi

– en lägerdeltagares reflektion

*”When we worship
we worship
when we study
we study
when we play
we play”*

Detta är ett motto Corpus Christi har, taget från inspirationskällan Higher Things (ungdomsrörelse i LCMS). Den kan översättas på ett ungefär till:

*”När vi tillber,
tillber vi
När vi studerar,
studerar vi
När vi har kul,
har vi kul”*

När man hör det första gången tänker man kanske att det i huvudsak betyder: När vi är i kyrkan ska vi inte leka, utan vara allvarliga. Allt har sin tid.

Det är EN betydelse av det, men denna, som jag tycker, smarta devis innehåller andra nivåer som blir tydliga när man ser hur Corpus Christi är uppbyggt kring dessa tankar.

When we play, we play!

Den tredje frasen i devisen är i all sin uppenbara profanitet mycket viktig!

Dels innebär det som vi först sa att vi inte leker när vi har Gudstjänst.

Gudstjänsten är inte till för underhållning utan för upprättelse, mitt eviga väl och mötet med Honom som kan ge mig den Stora Glädjen. Men poängen är också att Gud har skapat även den Lilla Glädjen. Och den ska inte underskattas. I mötet mellan människor är lek, skoj och flams en bro till gemenskap. Ett gott skratt förlänger livet och så vidare. På Corpus Christi yttrar detta sig genom diverse lekar/sporster på stranden, fika på stan och en fest sista kvällen. Under festkvällen brukar det finnas tilltugg som deltagarna själva bidragit med och spex eller lekar. I år fick konferensens olika talare med ungdomars hjälp gestalta berättelser ur Bibeln utan att använda ljud. Vi andra fick så snabbt som möjligt försöka gissa vilken bibelberättelse det var.

When we play, we play!

When we study, we study

Det andra man ägnar tid åt på Corpus Christi är att närstudera Guds ord och den kristna läran. Genom huvudföredrag och fördjupningsspår får man saker att bearbeta för både hjärta och hjärna. Med goda lärares hjälp leds vi längre och längre in i Guds djupa sanningar. För jag är övertygad om att det är som C S Lewis skriver i *Kan man vara kristen*: kristendomen är något som kräver hela oss, ”med huvud och allt”.¹ Och man slutar aldrig inse hur mycket det finns kvar att inse. Och lita på!

When we study, we study.

Foto: Ketijä Pūkaine

When we worship, we worship

När man är på Corpus Christis sommarkonferenser slås man kanske först av hur ofta man är i kyrkan. Det är tideböner stup i kvarten, kan man tycka. Men jag upplevde att det inte tar lång tid förrän man kommer in i rytmen. Tideböernas psaltarpsalmer och urgamla växelläsningar är ett meditativt och slående vackert sätt att tillbe Herren. Med psaltarpsalmerna använder vi inte bara vackra ord om och till Gud, det är Herrens egna vackra ord om sig själv och om vårt förhållande till Honom. Och Han skrädder inte orden precis. Det är stort att få sjunga med hundratals ungdomar från olika länder:

”My refuge and my fortress, my God, in whom I trust. He who dwells in the shelter of the Most High will abide in the shadow of the Almighty.” Ps. 91

”I HERREN har jag min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på. Den som sitter under den Högstes beskydd vilar under den Allsmåktiges skugga.” Ps. 91

When we worship, we worship!

Helena Sidenwall

¹ Lewis, Kan man vara kristen, Norge Norbok: 1992, s.80